

ע"פ 9725/02/14 - רחל קורסיה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 9725-02-14

לפני: כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיא
כבוד השופט רפי כרמל
כבוד השופטת רבקה פרידמן-פלדמן
המבקשת רחל קורסיה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

1. לפנינו בקשה לאיסור פרסום פסק הדין שניתן על ידי בית משפט זה בשבתו כערכאת הערעור ביום 6.3.12, לרבות פסק הדין נשוא הערעור שניתן על ידי בית משפט השלום בירושלים, ביום 22.12.13 בת.פ. 48263-06-11.
2. בקצרת האומר, המבקשת הורשעה בבית משפט השלום בירושלים, על יסוד הודאתה בכתב אישום מתוקן, בעבירה של גניבה ממעביד לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בגין מעשיה, השית עליה בית משפט השלום עונש של 50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות ומאסר על תנאי. הערעור שהוגש על גזר הדין, לרבות שאלת הרשעתה, נדחה.
3. לטענת המבקשת, ביצעה את העבירה בה הורשעה בשנת 2006, מאז שיקמה את חייה ופנתה לתעסוקה בתחום החינוך בגיל הרך. פרסום פסק הדין יפגע ביכולתה של המבקשת להשתלב במעגל העבודה בגני הילדים, גם בחינוך הפרטי. על כן, התבקש בית המשפט לאסור את פרסום פסקי הדין, לרבות פרוטוקולי הדיונים שהתנהלו בשתי הערכאות.
4. המשיבה התנגדה לבקשה. לשיטתה, אין בנימוקי הבקשה כדי לבסס סטייה מעקרון פומביות הדין. מה גם, שלהלכה נפסק כי יש לפרש באופן מצמצם את החריגים לפומביות הדין. מכל מקום, נטען, כי על דרך הכלל פרסום שמו של נאשם שהורשע עשוי לגרום פגיעה ישירה או עקיפה בפרנסתו ולא נמצא חריג בעניינה של המבקשת.
5. "עקרון-העל, העיקרון הפורש אברת-כנפיו על כל סוגיית הפרסום, הוא עקרון פומביות הדין המשפטי. מימים משכבר ישבו הזקנים לדין בשער העיר, וכמותו של השער הקדום כן הם בתי המשפט בימינו שדלתותיהם פתוחות לרווחה לפני המבקשים לבוא בהם. ניהולו של משפט, של כל משפט-למעט חריגים- נעשה בפומבי, ופרסום ברבים של הנעשה והנשמע באולם בית המשפט אינו אלא נגזרת מאותה פומביות" (בש"פ 5759/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(6) 658 (להלן: "בש"פ תורג'מן").

עקרון פומביות הדין עוגן בשיטת המשפט בישראל בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט,

עמוד 1

ומעמדו חוקתי. פומביות הדין מגלמת, בין היתר, את חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת (ע"פ 8255/12 **פלונית (קטינה) נ' פלוני** (ניתן ביום 24.2.13)). אמנם אין זו חזות כל ובית המשפט רשאי להורות על סגירת הדלתיים בהתקיים אחד מהחריגים המנויים בסעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט. בהוראה זו גילם המחוקק את נקודת האיזון בין זכויות היסוד והעקרונות המתנגשים מעצם פרסום ההליך המתנהל הדלת אמותיו של בית המשפט. להלכה נפסק, כי מדובר ברשימת חריגים סגורה ויש לפרשה על דרך הצמצום (ראה בש"פ 2794/00 **ארבל אלוני נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, ניתן ביום 27.7.00); ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' איתמר ביטון** (לא פורסם, ניתן ביום 23.7.09)). לעולם תיטה הכף לעבר פומביות הדין; וכדברי השופטת דורנר בע"א 2800/97 **ליפסון נ' גהל**, פ"ד נג(3) 714, 718: "**בהתנגשות בין זכויות מתחרות לבין עקרון פומביות הדין, שביסודו כאמור גם חופש הביטוי, נשמר לעקרון פומביות הדין מעמד בכורה של 'זכות עילאית'**". הפגיעה בנאשם טבועה בהליך הפלילי המתנהל נגדו ואף על פי כן, הונצחה פומביות הדין. מניעת פרסום ההליך המשפטי תהא רק במקרים חריגים בהם יש חשש שהפגיעה בנאשם תחרוג מהפגיעה הטבועה כדרך טבע בהעמדתו לדין, וכל שכן בהרשעתו (ראה בש"פ 2794/00 דלעיל; ע"פ 9150/08 דלעיל). עניינה של המבקשת אינו מנוי על רשימת החריגים הסגורה במעוגנת בסעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט. מעבר לכך, אין יסוד לחשש שהפגיעה במבקשת תחרוג מהפגיעה הטבעית שעלולה להיגרם לפרנסתו של כל אדם שהורשע בפלילים. בית המשפט אמר את דברו בפסק הדין ויחזור ויקבע כי הרשעתה לא בהכרח תביא לגדיעת מטה לחמה ואפשר שתמצא המבקשת את פרנסתה בחינוך הפרטי ואף שלא בתחום החינוך.

6. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באדר ב' התשע"ד, 23 במרץ 2014, בהעדר הצדדים.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

רפי כרמל, שופט

**יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]**